

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Învierii Domnului

Îmi cântă cetele de sfinți și de îngeri, Îmi cântă tot cerul cântarea cea pentru învierea Mea cea de acum două mii de ani, căci am murit atunci în chinuri pe cruce și am înviat a treia zi împlinind această Scriptură, o, și e zi de praznic de înviere între cei din cer, și e numai cântare de biruință pentru Fiul lui Dumnezeu, și se clatină din temelii iadul și puterile lui și pătrunde între cei din iad cântarea „*Hristos a înviat!*”.

Sunt Domnul Iisus Hristos, sunt Dumnezeu Fiul și răvășesc pe pământ între oameni duhul învierii și alinul lui și mireasma lui cea binefăcătoare pentru cei cu zile de praznic sfânt peste ei, pentru creștinii care cinstesc Paștile Domnului, pentru cei care știu că la Sfintele Paști se cântă „*Hristos a înviat!*”.

O, e altfel pe pământ acum, la praznic de înviere, nu mai fierbe tot atât de mult duhul păcatului, căci adierea durerii de suflet, care a trecut peste pământ dintr-o parte în alta, a făcut să fie în vremea postului cel pentru sosirea Paștelui Domnului o liniște ca de mănăstire, o pace mai mare în văzduh, și chiar și în adânc, față de multa forfotă, pe care toți oamenii obișnuiesc s-o ridice în sus zi de zi și noapte de noapte prin îndeletnicirile lor vinovate mai mult sau mai puțin înaintea lui Dumnezeu, Care așteaptă de două mii de ani cu împărăția cerurilor în brațe ca s-o așeze pe pământ cu oamenii și să fie precum în cer pe pământ, și să voiască aceasta cei de pe pământ, numai că Dumnezeu nu este dorit cu ale Sale de către oameni, o, și îi ajunge suspinul pe cei ce se împotrivesc binelui ceresc cu ei pe pământ, iar Eu, Domnul, sunt cu mila, o, dar sunt și cu îndemnul cel sfânt și-i spun omului așa:

O, omule care-ți petreci viața pe pământul lui Dumnezeu după cum îți alegi voia cea pentru ea, nu uita să și veghezi, căci dacă o zi îți se pare că îți este bine și că așa-ți va fi mereu, mâine poate va fi altfel, poate vei suspina, poate te va ajunge teama, poate te va dura de la cele ce ai lucrat cu viața ta fără de cărma lui Dumnezeu peste ea și vei vedea că ești neputincios prin încercări neașteptate, o, și de aceea trebuie să veghezi cu Dumnezeu odată pentru pacea vieții tale, căci pacea cea de la Mine pentru tine trebuie s-o ceri mereu, să-i dai mereu cale spre tine, trebuie să stai în legătură cu Mine ca să fii tare în bucurii și în încercări ale vieții și ale credinței și ale biruinței în lupta cu păcatul, care atrage dureri și moarte, plata lui cea neplăcută sufletului, o, și de aceea Eu, Domnul, te povățuiesc să înveți să te adăpostești tot timpul sub ajutorul Domnului pe pământ și să te acoperi cu puterea cea ocrotitoare a crucii Lui, a suferinței pe care Domnul tău a îndurat-o sub cruce pentru răscumpărarea ta de sub plata păcatului tău cel mult, și iată ce frumos te povățuiesc și cât te aștept să Mă înțeleg cu tine pentru viața ta, pentru pacea ta, pentru ocrotirea ta cea de la Dumnezeu în toată vremea zi și noapte, o, că dacă oamenii de pe pământ ar iubi pe Dumnezeu cu ei și legile vieții veșnice cu ei, n-ar mai veni pe pământ dureri și lacrimi și suspine și îngrijorări cu strângere de suflet, și toate relele s-ar depărta de cei ce stau sub scutul Meu ocrotitor pentru om și n-ar mai veni nici un sfârșit, căci Eu, Domnul, am zidit omul ca prin el să se slăvească pe pământ marea cuviință a numelui lui Dumnezeu între oameni. Omul însă nu ține seama de Dumnezeu, de Cel ce ține cerul și pământul prin puterea Sa, de Cel Care a murit pe cruce pentru salvarea celor păcătoși, și care-și atrag moarte prin păcat. Eu însă am murit pentru păcatul tău, omule, și-ți spun aceasta cu milă și cu dor, și te îndemn la milă de Dumnezeu și de tine și te povățuiesc să stai aciuat sub crucea Mea mereu, căci cine leapădă crucea măcar o clipă, cine fuge de cruce este mereu în primejdie, este în fața suspinului când nu se așteaptă, dar crucea nimicește puterea și pânda vrăjmașă și pe diavolul pizmaș mereu asupra omului. O, și nimeni să nu spună că nu este diavol și că este numai Dumnezeu, că dacă ar avea dreptate

cel ce spune așa, ar iubi pe Dumnezeu unul ca acela și n-ar mai face bucurii diavolului. Dar iată, nu iubesc pe Dumnezeu decât puțini, puțini de tot pe pământ cu adevărat și cu dor și cu aplecare sub cruce, căci crucea mântuiește, crucea aduce înviere și ocrotește și are putere.

O, omule, îți grăiesc în zi de praznic de înviere și-ți spun, nu mai fugi de sfințenie. O, nu mai fugi de iubire de Dumnezeu, și caută să-ți așezi statornicia care te ocrotește mereu. Tu ai văzut ce au făcut acum două mii de ani cei din Ierusalim, că azi Îmi cântau Osana, iar peste trei, patru zile Mă dădeau spre moarte strigând lui Pillat: „*Răstignește-L, răstignește-L pe El și lasă-ni-l pe Baraba cu noi!*”.

O, nu se poate cu Dumnezeu fără de statornicie pe calea Lui cu omul. Dacă poporul Israel și-a făcut voile sale, și nu pe ale lui Dumnezeu cu el, și a greșit mereu și s-a răzvrătit mereu, părinții și urmașii la fel, o, a suferit tot mereu acest popor, și a fost apoi împărțit peste tot pe pământ poporul care mereu, mereu se laudă de atunci și până azi că ei sunt poporul Domnului, când Dumnezeu nu Se poate lăuda cu ei.

O, iată, trebuie statornicie, omule. *Eu sunt Calea*, dar trebuie tot timpul statornicie pentru legile mersului cu Dumnezeu, Care ocrotește pe cei de pe cale cu El, o, și îți dau povață de statornicie pe calea ta cu Mine și-ți dăruiesc puteri pentru duh de ascultare, căci Eu, Domnul, voiesc pentru tine ocrotire, numai să voiești și tu aceasta.

Acum îmbrățișez neamul român, neamul Meu cel ortodox, în mijlocul căruia Eu am sălaş de venire și glas peste pământ și am un popor mititel, pregătit de Mine pentru Mine ca să Mă ajut cu el și să-Mi trimit cuvântul peste pământ, sub numele Meu trimis. *Cuvântul lui Dumnezeu* este numele Meu cu care vin pe pământ cuvânt, și oști din cer am cu care Mă port între cer și pământ, precum este scris să vin cu sfinții, și toți suntem înveșmântați în cămășute albe, și cu cai cerești ne purtăm, așa cum a văzut și a scris Ioan cel iubit în cartea Apocalipsei slava venirii Domnului după două mii de ani, și nu poate nimeni schimba ceva în această carte, care anunță pe Domnul că vine, căci împlinirea ei este la vreme, chiar dacă Scripturile au fost schimbate, chiar dacă s-a umblat la ele prin oameni puși anume, ca să nu mai arate ele că vine Domnul. Eu însă vin și împlinesc toate câte s-au scris despre Mine în cărțile lui Moise, în prooroci și în psalmi, și sunt plin de cuvânt și așa Mă port, și străbat de la margini la margini cu glasul cuvântului Meu peste cei ce Mă cred și Mă primesc cu el, și mai ales peste cei ce au ales să-L dea în lături pe Hristos, să stea fără de credință în Dumnezeu și să-și arate lucrarea lor antichristă, iar lor le spun așa:

Voi sunteți aici jos, Eu sunt deasupra voastră și Mă port cu care cerești și cu biruința Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh și împlinesc Scripturile întocmai, și nu se amână ele decât pentru cei aleși ai Mei, care rabdă îndelung, așteptându-Mă să vin să-i mângâi, să-i ocrotesc, să-i călăuzesc prin mijlocul întunericului omenesc și să-i ridic biruitori lângă Mine, iar Eu lângă ei să stau tot timpul pe pământ până la sfârșitul timpului, precum este scris, și prin credința lor, prin ea Eu biruiesc, și biruiesc și ei și sunt numiți biruitori.

Sunt cu cei de la sfârșit, care cred venirea Mea și care stau pe pământ între oameni în voile Mele și care nu dau deoparte cuvântul lui Dumnezeu ca să fie liberi de sub cuvântul Meu, căci ei știu că ascultarea de Dumnezeu este cea care-i ocrotește și-i poartă spre slava raiului pe pământ și în cer, spre raiul de unde a căzut Adam, omul cel zidit de Dumnezeu, și care și-a dorit apoi libertatea de sub Dumnezeu și a pierdut raiul apoi, căci Dumnezeu nu l-a făcut pe om ca să se despartă de Dumnezeu, ci ca să facă omul voia Celui ce l-a zidit pe el.

Amintesc acum cu durere de durerea care tot străpunge cerul, când pe pământ se vorbește și se tot vorbește de drepturile omului. O, dar drepturile lui Dumnezeu, Care a făcut cerul și pământul și pe om, mai sunt ele vorbite pe pământ?

O, fii ai lui Dumnezeu, și voi, fii ai oamenilor, numai și numai minciuni se împart prin oamenii din scaunele pământului și prin argații lor. Se împart mereu minciuni ca și acum două mii de ani, când mai-marii iudeilor au plătit cu bani împărțitorii de minciuni, crezând

ei că pun la întuneric adevărul, și pe Dumnezeu, ca să domnească ei peste gloatele mințite, ca și azi mințite, căci adevărul nu se spune, nu are nimeni obiceiul să spună adevărul, ci numai minciuna, și aceasta în interesul celor de peste gloate, și care se rotesc unii după alții. Numai că Eu și cei ce merg pe calea Mea pe pământ nu avem nimic în lumea aceasta, și nici ea în noi, căci calea Mea are slava ei acoperită de privirea celor ce se mint pe ei înșiși zi de zi, și apoi pe cei cărora li se împart minciuni. Numai că este scris cu pană cerească despre minciuna de pe pământ și despre cei ce o slujesc pe ea în slujba diavolului, tatăl minciunii, stăpânitorul acestui veac lipsit de lumina credinței și a iubirii de Dumnezeu, și este scris deslușit că Domnul risipește sfaturile neamurilor și leapădă gândurile popoarelor și defaimă planurile căpeteniilor, și numai sfatul Domnului rămâne în veac, și numai gândul Domnului rămâne din neam în neam, o, și este scris că fericit este neamul căruia Domnul este Dumnezeu lui, și fericit este poporul care l-a ales Domnul de moștenire Lui.

O, apleacă-te, popor român, Domnului Dumnezeului tău! Ai alege apartate între neamuri, și iată, am calea venirii Mele în mijlocul tău și netezesc căile pentru popoare ca să se îndrepte toate spre Domnul, căci așa este scris, și fac această netezire din mijlocul tău, că vin cuvânt pe vatra ta și merg cu carele de azi pentru vestirea cuvântului Meu peste pământ și îl pun pe cale să meargă, și îl pun în plic sau pe aer și se duce el și înviază pe Dumnezeu în om, și Mă vor lăuda împărații pământului când vor auzi ei graiurile gurii Mele și vor cânta ei în căile Domnului și vor primi pe Domnul, pe Cel ce locuiește în mijlocul Ierusalimului român, pe Cel din înălțime, și Care spre cele smerite privește, și Care cunoaște de departe pe cele înalte, precum este scris.

O, popor din români, o, popor al cuvântului Meu, strigă-Mă cu foc și cu dor și spune zi și noapte lui Dumnezeu: *Împlinește, Doamne, împărăția cerurilor pe pământ cu oamenii, că pe pământ trebuie să fie ca în cer, așa cum Tu ai spus să cerem Tatălui să fie pe pământ, voia lui Dumnezeu să fie pe pământ cu oamenii.*

O, fiilor micuți și aplecați voilor sfinte, o, nu uitați că la cererea lui Ilie proorocul, pe vremea împăraților păgâni de pe pământ, rugăciunea lui a coborât foc din cer, și a mărturisit pe Dumnezeul Cel adevărat acest semn ceresc, cerut prin rugăciune. O, fiilor, Eu trebuie să văd ce fac cu cei cu mintea și cu planurile lor, și care dau să facă răul asupra celor ce vor să-i plece sub voia lor, iar ei sunt niște oameni și atât.

E oastea cerească sosită aici cu voi în slujire în zi de praznic de înviere, fiilor călăuziți de cuvântul Meu. Se strâng cei din cer lângă voi în sărbători și au grijă de voi tot timpul ca de un pruncușor al Meu, căci voi sunteți poporul Meu cel mic, puiuții Mei cei mici sunteți voi, și au grijă sfinții de voi din partea Mea, căci voi aveți grijă de Mine ca să ajungă de la margini la margini cuvântul gurii Mele, fiilor. Cântă cerul deasupra voastră cântarea cea pentru învierea Mea cea de acum două mii de ani: „*Hristos a înviat!*”, și cântă îngerii Mei odată cu voi, fiilor.

O, popor român, primește-Mi mângâierea prin cei mici ai Mei, prin trimișii Mei spre tine, că Eu te mângâi cu cuvântul și cu iubirea Mea cea pentru tine, că te am de la Tatăl vatră și neam pentru venirea Mea cea de după două mii de ani.

O, am privit peste pământ în această noapte de Paști, și mai ales peste tine am privit, neam român, căci tu ești casa Mea de venire acum, la sfârșit de timp. Întâmplarea care s-a ivit peste popoare te-a cumințit și pe tine și ai stat cuminte în căsuță așa cum se stă în vreme de post pentru pregătirea Paștelui Domnului. Tu nu mai știi de rânduielile sfinte, în care viețuiau străbunii tăi cei cinstitori de Dumnezeu. Ai intrat în amestecul celor fără de credință ca a ta, și dă această amestecătură să te facă să-ți uiți obârșia și credința și pe Dumnezeul tău Iisus Hristos. Eu însă nu voi îngădui să te despartă de Dumnezeu cei fără Dumnezeu peste ei, și te voi trezi mereu ca să privești spre Mine și să nu uiți ce mare Dumnezeu ai tu între neamurile pământului și ce sfântă rădăcină ai.

O, nu uita, nu uita de Dumnezeu. Uită de păcat, dar nu de Dumnezeu, o, neam român, că vremea e să fac din mijlocul tău lumină mare, care va lumina neamurile toate de pe pământ, și vei fi tu țara strălucirii, vei fi prin cuvântul Meu lăsat din gura Mea în mijlocul tău, și care luminează în întuneric și luminează lumea, și vor veni neamurile pământului să ia lumină din acest munte, din cetatea Mea din tine, neam român. Eu sunt Cel ce am plătit cu moarte pe cruce numele tău de creștin și de român, căci Tatăl Meu te-a întocmit atunci numai de cânt, ca să fii tu pentru azi meleagul și neamul la care vine Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu a doua oară de lângă Tatăl duh și cuvânt pe pământ.

O, pace ție, poporul Meu român! Nu poți să-ți croiești altă soartă decât cea de la Tatăl hărăzită, ca să fii tu casa Mea de azi, sala Mea de nuntă, masa Domnului și cina Lui pe ea, Dumnezeu trup și cuvânt în mijlocul tău.

O, pace ție! Hristos a înviat! Pace ție, neam român!

Voi, popoare de pe pământ, căutați-Mă cu inima smerită. Tot răul care se abate peste popoare este numai spre bine, iar puterea diavolului slăbește pic cu pic, slăbește de tot. Priviți în cuvântul Meu care deslușește vremurile, căci vremea este să lucreze Domnul, după ce oamenii au stricat atât de mult, o, atât de mult, căci duhul trufiei îi orbește de tot pe cei ce se încântă cu el.

O, pace vouă, popoarelor care viețuiți în credința ortodoxă! Voi sunteți mângâierea Mea, semnul credinței care Mă așteaptă să vin, căci prin credința bisericii Mele Eu vin și o izbăvesc pe ea.

O, pace ție, pace ție, biserică a neamului român! Duhul însuflețirii sfinte îl dau slujitorilor turmei ortodoxe în zi de praznic de înviere, o, și nu te teme, turmă mică, Tatăl este cu împărăția Sa în mijlocul tău, precum este scris, dar păstrează-te în credința cea curată și neamestecată, cea din străbuni adusă până azi prin toate greutățile vremii, căci Domnul trebuia să găsească înaintea Sa credință pe pământ.

Hristos a înviat, biserică a neamului român! O, ai grijă de duhul învierii tale, ai grijă mereu.

Hristos a înviat, așa cântă oștirile cerești deasupra cetății cuvântului Meu din mijlocul neamului român!

Hristos a înviat! Așa să cânte și neamul român, să cânte cu oștirile cerești într-un glas, iar cântarea să se întâlnească spre slava Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh.

Vă cuprind în brațe, vă cuprind în duhul învierii, fii români. Cuprindeți și voi pe Domnul, Care vine la voi cuvânt, și fiți cu El tot o îmbrățișare.

Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat! Amin, amin, amin.

06/19-04-2020